Verordnungsblatt
des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete
Teil I

Dziennik rozporządzeń Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów
Część I

1940	Ausgegeben zu Krakau, den 28. Februar 1940 Wydano w Krakau (w Krakowie), dnia 28. lutego 1940 r.	Nr 15

Tag Dzień	Inhalt / Treść	Seite Strona

Zweite Verordnung
über die Verlängerung der Fristen des Wechsel- und Scheckrechts.

Vom 19. Februar 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Drugie rozporządzenie
o przedłużeniu terminów prawa wekslowego i czekowego.

Z dnia 19 lutego 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Die Fristen für die Vornahme der nach den Vorschriften des Wechsel- und Scheckrechts zur Erhaltung der Rückgriffsrechte erforderlichen Handlungen werden für Wechsel und Schecks, die seit dem 1. Dezember 1939 ausgestellt worden sind, bis auf weiteres um dreißig Tage, jedenfalls aber bis zum 15. April 1940 verlängert.

(2) Für Wechsel und Schecks, die vorher ausgestellt worden sind, werden die in Abs. 1 bezeichneten Fristen um sechs Monate, jedenfalls aber bis zum 15. April 1940 verlängert.

(3) Fristen, die vor dem 28. August 1939 bereits abgelaufen waren, werden nicht verlängert.

§ 2

Wechsel und Schecks, bei denen auf Grund des § 1 der Verordnung über die Verlängerung der Fristen des Wechsel- und Scheckrechts vom 19. Dezember 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 243) in Verbindung mit Art. 54 Abs. 3 des polnischen Wechselrechts oder mit Art. 48 Abs. 3 des polnischen Scheckrechts Rückgriff ohne Vorlage des Wechsels oder Schecks und ohne Vornahme eines Protestes oder einer gleichbedeutenden Handlung genommen werden kann, werden durch die Regelung des § 1 nicht betroffen.

§ 3

Diese Verordnung tritt mit dem Tage ihrer Verkündung in Kraft. Zu dem gleichen Zeitpunkt tritt § 2 der Verordnung über die Verlängerung der Fristen des Wechsel- und Scheckrechts vom 19. Dezember 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 243) außer Kraft.

Krakau, den 19. Februar 1940.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

§ 1

(1) Terminy do podjęcia wymaganych według przepisów prawa wekslowego i czekowego czynności dla zachowania prawa zwrotnego poszukiwania przedłuża się dla weksli i czeków, wystawionych od 1 grudnia 1939 r., aż do odwołania o 30 dni w każdym razie jednak do 15 kwietnia 1940 r.

(2) Dla weksli i czeków wystawionych przedtem przedłuża się terminy oznaczone w ust. 1 o sześć miesięcy, w każdym razie jednak do dnia 15 kwietnia 1940 r.

(3) Terminów, które upłynęły już przed dniem 28 sierpnia 1939 r., nie przedłuża się.

§ 2

Uregulowanie nie odnosi się do weksli i czeków, przy których na podstawie § 1 rozporządzenia o przedłużeniu terminów prawa wekslowego i czekowego z dnia 19 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 243) w połączeniu z art. 54 ust. 3 polskiego prawa wekslowego lub z art. 48 ust. 3 polskiego prawa czekowego podjęte być może zwrotne poszukiwanie bez przedłożenia wekslu lub czeku i bez dokonania protestu lub równoznacznej czynności.

§ 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci swoją moc § 2 rozporządzenia o przedłużeniu terminów prawa wekslowego i czekowego z dnia 19 grudnia 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 243).

Krakau (Kraków), dnia 19 lutego 1940 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Verordnung

über die Einhebung einer Stückgebühr für die amtliche Prüfung der Gold- und Silberwaren.

Vom 19. Februar 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die bisherigen polnischen Vorschriften betreffend die Prüfung der Edelmetalle (Punzierungsvorschriften) bleiben mit folgenden Änderungen in Kraft:

1. Neben der Punzierungsgebühr wird eine Stückgebühr erhoben;
2. die Stückgebühr beträgt:
   für Goldwaren . . . . . . 1,— Zloty,
   für Silberwaren . . . . . 0,20 Zloty;
3. die Stückgebühr ist mit der Punzierungsgebühr zu entrichten.

Rozporządzenie

o pobieraniu opłaty od sztuki za urzędowe probowanie wyrobów złotych i srebrnych.

Z dnia 19 lutego 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Dotychczasowe przepisy polskie w sprawie probowania metali szlachetnych (przepisy probiercze) pozostają z następującymi zmianami w mocy:

1. oprócz opłat probierczych pobiera się opłatę od sztuki;
2. opłata od sztuki wynosi:
   za wyroby złote . . . . 1,— złoty,
   za wyroby srebrne . . . 0,20 złotych;
3. opłatę od sztuki należy uiścić razem z opłatą probierczą.

§ 2

Diese Verordnung tritt am dritten Tage nach der Verkündung in Kraft.

Krakau, den 19. Februar 1940.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

§ 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzecim dniu po ogłoszeniu.

Krakau (Kraków), dnia 19 lutego 1940 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Zweite Verordnung

über die Kennzeichnung von Juden und Jüdinnen im Generalgouvernement.

Vom 19. Februar 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Einziger Paragraph.

§ 3 Abs. 1 der Verordnung über die Kennzeichnung von Juden und Jüdinnen im Generalgouvernement vom 23. November 1939 (Verordnungsblatt GGP. S. 61) wird wie folgt geändert:

Zuwiderhandlungen werden mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

Krakau, den 19. Februar 1940.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

Drugie rozporządzenie

o oznaczeniu żydów i żydówek w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 19 lutego 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r .(Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

Jedyny paragraf.

§ 3 ust. 1 rozporządzenia o oznaczeniu żydów i żydówek w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 23 listopada 1939 r. (Dz. rozp. GGP. str. 61) zmienia się jak następuje:

Winni wykroczenia podlegają karze więzienia i grzywny do nieograniczonej wysokości lub jednej z tych kar.

Krakau (Kraków), dnia 19 lutego 1940 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Verordnung

zur Verhinderung der Mietsteigerung.

Vom 22. Februar 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Für die Überlassung von Räumen zum Gebrauch gegen Entgelt darf höchstens die Miete erhoben werden, die im Monat August 1939 für diese Räume zu zahlen war. Die auf Grund dieser Verordnung zu zahlende Miete tritt an die Stelle eines vereinbarten höheren Mietzinses.

§ 2

Wer eine höhere Miete oder sonstige höhere Gegenleistungen verspricht, gewährt, fordert oder annimmt, wird mit Gefängnis und mit Geldstrafe bis zu unbeschränkter Höhe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

Rozporządzenie

celem zapobiegania podwyższeniu czynszu.

Z dnia 22 lutego 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Za odstąpienie ubikacji do użytku w zamian za wynagrodzenie wolno pobierać najwyżej ten czynsz, który w miesiącu sierpniu 1939 r. za te ubikacje miał być płacony. Czynsz, który należy płacić na podstawie niniejszego rozporządzenia, wchodzi w miejsce uzgodnionego wyższego czynszu.

§ 2

Kto wyższy czynsz lub inne wyższe świadczenia obiecuje, udziela, żąda lub przyjmuje, karany będzie więzieniem lub grzywną w nieograniczonej wysokości lub jedną z tych kar.

§ 3

Diese Verordnung tritt am 1. März 1940 in Kraft.

Krakau, den 22. Februar 1940.

Der Generalgouverneur für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

§ 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 marca 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 22 lutego 1940 r.

Generalny Gubernator dla okupowanych polskich obszarów.

Frank

Verordnung

über die Beschränkung des Arbeitsplatzwechsels.

Vom 22. Februar 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Betriebe (private und öffentliche Betriebe und Verwaltungen aller Art) und Haushaltungen, Arbeiter und Angestellte dürfen eine Kündigung erst aussprechen, wenn das Arbeitsamt der Lösung des Arbeitsverhältnisses zugestimmt hat.

§ 2

Betriebe und Haushaltungen dürfen Arbeiter und Angestellte nur einstellen, wenn die Zustimmung des Arbeitsamtes vorliegt.

§ 3

Die vorstehenden Bestimmungen gelten sinngemäß für Familienangehörige, die in Betrieben und Haushaltungen von Ehegatten, Eltern, Voreltern oder Geschwistern regelmäßig mithelfen, auch wenn sie nicht als Arbeiter oder Angestellte beschäftigt werden.

§ 4

(1) Das Arbeitsamt hat bei seinen Entscheidungen über Zustimmungsanträge für die Kündigung oder Einstellung von Arbeitskräften staatspolitische und soziale Gesichtspunkte sowie die allgemeinen Richtlinien des Arbeitseinsatzes und der Lohnpolitik zu berücksichtigen.

(2) Die Zustimmung kann unter Auflagen erteilt werden.

§ 5

Für die Erteilung der Zustimmung

a) zur Lösung eines Arbeitsverhältnisses ist das Arbeitsamt zuständig, in dessen Bezirk die letzte Arbeitsstätte liegt,

b) zur Einstellung ist das Arbeitsamt zuständig, in dessen Bezirk der Betrieb liegt, der die Einstellung beabsichtigt.

§ 6

(1) Der Antrag auf Zustimmung nach § 1 ist von dem Vertragsteil, der die Lösung des Arbeitsverhältnisses beabsichtigt, bei dem zuständigen Arbeitsamt zu stellen.

(2) Der Antrag auf Zustimmung nach § 2 ist von dem Unternehmer, der die Einstellung beabsichtigt, bei dem zuständigen Arbeitsamt zu stellen.

Rozporządzenie

o ograniczeniu zmiany miejsca pracy.

Z dnia 22 lutego 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Zakłady (prywatne i publiczne zakłady i zarządy wszelkiego rodzaju) i gospodarstwa domowe, robotnicy i pracownicy wypowiedzieć mogą umowę o pracę tylko wtedy, gdy Urząd Pracy wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy.

§ 2

Zakładom i gospodarstwom domowym wolno przyjąć robotników i pracowników tylko wtedy, gdy Urząd Pracy na to zezwolił.

§ 3

Powyższe postanowienia obowiązują odpowiednio członków rodziny, którzy regularnie pomagają w zakładach i gospodarstwach domowych małżonków, rodziców, dalszych krewnych lub rodzeństwa, choćby nie byli zatrudnieni jako robotnicy lub pracownicy.

§ 4

(1) Urząd Pracy powinien przy decyzjach w sprawie aprobaty wniosków o zwolnienie lub przyjęcie do pracy sił roboczych brać pod uwagę względy państwowo-polityczne i socjalne, jak również ogólne wytyczne przydziału sił roboczych i polityki zarobkowej.

(2) Udzielenie zezwolenia nastąpić może z nałożeniem zleceń.

§ 5

Dla udzielenia zezwolenia

a) na rozwiązanie stosunku pracy właściwy jest ten Urząd Pracy, w którego okręgu położone jest ostatnie miejsce pracy,

b) na przyjęcie do pracy właściwy jest ten Urząd Pracy, w którego okręgu położony jest zakład, zamierzający przyjąć ludzi do pracy.

§ 6

(1) Wniosek o zezwolenie według § 1 winna ta strona, która zamierza rozwiązać stosunek pracy, złożyć do właściwego Urzędu Pracy.

(2) Wniosek o zezwolenie według § 2 winien przedsiębiorca, który zamierza przyjąć ludzi do pracy, złożyć do właściwego Urzędu Pracy.

§ 7

Der Leiter der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs ist ermächtigt, Wirtschaftszweige, Betriebe, Haushaltungen und Personen von den Vorschriften der §§ 1 bis 3 auszunehmen. Er kann diese Befugnis auf die Leiter der Abteilungen Arbeit bei den Distriktschefs übertragen.

§ 8

Wer dieser Verordnung zuwiderhandelt, sie umgeht oder wer seine Beschäftigung vor rechtmäßiger Lösung des Arbeitsverhältnisses aufgibt, wird auf Antrag des Leiters des Arbeitsamtes mit Gefängnis und mit Geldstrafe oder mit einer dieser Strafen bestraft.

§ 9

Diese Verordnung tritt am 15. März 1940 in Kraft.

Krakau, den 22. Februar 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank

§ 7

Kierownik Wydziału Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora upoważniony jest do zwolnienia od przepisów §§ 1 do 3 gałęzie przemysłu, zakłady, gospodarstwa domowe i osoby. Niniejsze upoważnienie przenieść może na kierowników wydziałów pracy przy Szefach Okręgowych.

§ 8

Winni wykroczenia, obejścia niniejszego rozporządzenia lub kto przed prawidłowym rozwiązaniem stosunku pracy opuści miejsce zatrudnienia, ulega na wniosek kierownika Urzędu Pracy karze więzienia i grzywny lub jednej z tych kar.

§ 9

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 22 lutego 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów.
Frank

Verordnung

über die Bekämpfung der Geschlechtskrankheiten im Generalgouvernement.

Vom 22. Februar 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

(1) Wer an einer mit Ansteckungsgefahr verbundenen Geschlechtskrankheit leidet und dies weiß oder den Umständen nach annehmen muß, hat die Pflicht, sich von einem Arzt bis zu seiner endgültigen Ausheilung behandeln zu lassen. Bis zu seiner Ausheilung ist ihm jede Handlung, die zu einer Ansteckung führen könnte, insbesondere die Ausübung des Beischlafs, untersagt.

(2) Eltern, Vormünder und sonstige Erziehungsberechtigte sind verpflichtet, für die ärztliche Behandlung ihrer geschlechtskranken Pflegebefohlenen zu sorgen.

§ 2

Geschlechtskrankheiten im Sinne dieser Verordnung sind: Syphilis, Tripper und Schanker, ohne Rücksicht darauf, an welchen Körperteilen die Krankheitserscheinungen auftreten.

§ 3

Der deutsche Amtsarzt beim Kreishauptmann (Stadthauptmann) ist befugt, jede einer Geschlechtskrankheit verdächtige Person einer ärztlichen Untersuchung und erforderlichenfalls einer ärztlichen Behandlung zu unterziehen. Diese Maßnahmen sind gegebenenfalls unter Anwendung von polizeilichem Zwang durchzusetzen.

Rozporządzenie

o zwalczaniu chorób płciowych w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 22 lutego 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

(1) Kto cierpi na połączoną z niebezpieczeństwem zarażenia chorobę płciową, i o tym wie lub z okoliczności przypuścić musi, obowiązany jest poddać się leczeniu lekarskiemu aż do ostatecznego wyleczenia. Aż do wyleczenia zabronione mu jest wykonywanie każdej czynności, która mogłaby prowadzić do zarażenia, szczególnie wykonywanie spółkowania.

(2) Rodzice, opiekunowie i inne osoby, którym przysługuje prawo wychowywania, obowiązani są dbać o lekarskie leczenie osób, pozostających pod ich opieką.

§ 2

Chorobami płciowymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są: syfilis, tryper i szanker, bez względu na to, w jakich częściach ciała objawy choroby występują.

§ 3

Niemiecki lekarz urzędowy przy Staroście Powiatowym (Miejskim) jest upoważniony poddać badaniu lekarskiemu i w razie potrzeby także leczeniu lekarskiemu każdą osobę, podejrzaną o chorobę płciową. Środki te należy wykonywać w razie potrzeby z zastosowaniem przymusu policyjnego.

§ 4

(1) Jeder Arzt im Generalgouvernement ist verpflichtet, dem zuständigen deutschen Amtsarzt über jeden Fall einer von ihm festgestellten Geschlechtskrankheit schriftlich Anzeige zu erstatten. In der Anzeige hat er die erkrankte Person genau zu bezeichnen sowie Art und Verlauf der Krankheit und nach Möglichkeit die Ansteckungsquelle anzugeben.

(2) Die Anzeige ist unverzüglich, spätestens innerhalb von 48 Stunden, nach erfolgter Feststellung der Krankheit zu erstatten.

§ 5

(1) Wer eine Handlung vornimmt, die zu einer Ansteckung führen kann, insbesondere den Beischlaf ausübt, obwohl er an einer Geschlechtskrankheit (§ 2) leidet und dies weiß oder den Umständen nach annehmen muß, wird mit Zuchthaus bestraft.

(2) Ist durch Beischlaf ein Deutscher angesteckt worden, so kann auf Todesstrafe erkannt werden.

§ 6

Wer auf Befragen nach der Ansteckungsquelle dem deutschen Amtsarzt oder dem behandelnden Arzt die Auskunft verweigert oder bewußt falsche Angaben macht, wird mit Gefängnis bestraft.

§ 7

Wer seiner Pflicht nach § 1 Abs. 1 Satz 1 nicht nachkommt, wird mit Gefängnis bestraft.

§ 8

(1) Eltern, Vormünder und sonstige Erziehungsberechtigte, die ihrer Verpflichtung nach § 1 Abs. 2 nicht nachkommen, werden mit Gefängnis bestraft.

(2) Die Strafverfolgung tritt auf Antrag des deutschen Amtsarztes ein.

§ 9

Der Arzt, der seiner Anzeigepflicht nach § 4 nicht nachkommt, wird mit Gefängnis, in besonders schweren Fällen mit Zuchthaus bestraft. Daneben kann auf dauernde oder zeitlich beschränkte Untersagung der Berufsausübung erkannt werden.

§ 10

Für die Aburteilung der Straftaten nach §§ 5 bis 9 ist das Sondergericht zuständig.

Krakau, den 22. Februar 1940.

**Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete
Frank**

§ 4

(1) Każdy lekarz w Generalnym Gubernatorstwie jest obowiązany donieść na piśmie właściwemu lekarzowi urzędowemu o każdym wypadku stwierdzonej przezeń choroby płciowej. W doniesieniu winien on dokładnie oznaczyć chorą osobę, oraz podać rodzaj i przebieg choroby, a wedle możliwości także źródło zarażenia.

(2) Doniesienie należy uskutecznić niezwłocznie, najpóźniej w ciągu 48 godzin po dokonanym stwierdzeniu choroby.

§ 5

(1) Kto dopuszcza się działania, mogącego prowadzić do zarażenia, szczególnie wykonuje spółkowanie, mimo że cierpi na chorobę płciową i o tym wie lub z okoliczności przypuścić musi, podlega karze ciężkiego więzienia.

(2) Jeżeli przez spółkowanie został zarażony Niemiec, wówczas orzec można karę śmierci.

§ 6

Kto pytany o źródło zarażenia, niemieckiemu lekarzowi urzędowemu lub lekarzowi leczącemu odmawia udzielania informacji albo umyślnie podaje fałszywe dane, podlega karze więzienia.

§ 7

Kto uchyla się od spełnienia obowiązku, określonego w § 1 ust. 1 zdanie 1, podlega karze więzienia.

§ 8

(1) Rodzice, opiekunowie i inne osoby, którym przysługuje prawo wychowywania, uchylający się od spełnienia obowiązku, określonego w § 1 ust. 2, podlegają karze więzienia.

(2) Ściganie następuje tylko na wniosek niemieckiego lekarza urzędowego.

§ 9

Lekarz, uchylający się od spełnienia określonego w § 4 obowiązku doniesienia, podlega karze więzienia, a w szczególnie ciężkich wypadkach — karze ciężkiego więzienia. Obok tego orzec można stały lub czasowo ograniczony zakaz wykonywania zawodu.

§ 10

Do orzekania o czynach karnych, określonych w §§ 5 do 9, powołany jest Sąd Specjalny.

Krakau (Kraków), dnia 22 lutego 1940 r.

**Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów
Frank**

Verordnung

über die Gewerbeaufsicht im Generalgouvernement

Vom 23. Februar 1940.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers und Reichskanzlers über die Verwaltung der besetzten polnischen Gebiete vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

Rozporządzenie

o nadzorze przemysłowym w Generalnym Gubernatorstwie.

Z dnia 23 lutego 1940 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a i Kanclerza Rzeszy Niemieckiej o Administracji okupowanych polskich obszarów z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Die Arbeitsämter üben, soweit nicht etwas anderes bestimmt wird, in ihrem Dienstbereich die Aufgaben und Befugnisse aus, die den ehemaligen polnischen Kreisarbeitsinspektoren auf Grund der Verordnung des Präsidenten der ehemaligen polnischen Republik über die Arbeitsaufsicht vom 14. Juli 1927 (Gesetzblatt der Republik Polen Nr. 67 Pos. 590) und auf Grund der sonstigen polnischen Arbeitsschutzgesetzgebung übertragen waren.

§ 2

Der Abteilung Arbeit im Amt des Distriktschefs obliegen die den ehemaligen polnischen Bezirksarbeitsinspektoren und den Sonderausschüssen bei den ehemaligen Wojewodschaften gemäß der Verordnung des Präsidenten der ehemaligen polnischen Republik über die Arbeitsaufsicht vom 14. Juli 1927 und der sonstigen polnischen Arbeitsschutzgesetzgebung übertragen gewesenen Aufgaben und Befugnisse.

§ 3

(1) Die Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs übt als oberste Instanz der Gewerbeaufsicht mit Ausnahme des Verordnungsrechts alle Aufgaben und Befugnisse des ehemaligen polnischen Ministeriums für Arbeit und soziale Fürsorge sowie des Sonderausschusses bei diesem Ministerium gemäß der Verordnung des Präsidenten der ehemaligen polnischen Republik über die Arbeitsaufsicht vom 14. Juli 1927 und der sonstigen polnischen Arbeitsschutzgesetzgebung aus.

(2) Dem leitenden Gewerbeaufsichtsbeamten bei der Abteilung Arbeit im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete obliegen die dem ehemaligen polnischen Hauptarbeitsinspektor gemäß der Verordnung des Präsidenten der ehemaligen polnischen Republik über die Arbeitsaufsicht vom 14. Juli 1927 und der sonstigen polnischen Arbeitsschutzgesetzgebung übertragen gewesenen Aufgaben und Befugnisse.

§ 4

Die Polizeibehörden haben den Gewerbeaufsichtsbehörden Amtshilfe zu leisten und sie auf Anfordern in jeder Beziehung zu unterstützen.

§ 5

Diese Verordnung tritt am 1. März 1940 in Kraft.

Krakau, den 23. Februar 1940.

Der Generalgouverneur
für die besetzten polnischen Gebiete

Frank

§ 1

Urzędy pracy wykonują, o ile inaczej nie stanowi się, w swych zakresach służbowych zadania i uprawnienia, które na podstawie rozporządzenia Prezydenta byłej Rzeczypospolitej Polskiej o inspekcji pracy z dnia 14 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 590), oraz na zasadzie innego polskiego ustawodawstwa o ochronie pracy poruczone byłym polskim obwodowym inspektorom pracy.

§ 2

Do Wydziału Pracy przy Urzędzie Szefa Okręgowego należą zadania i uprawnienia, które dotychczas na podstawie rozporządzenia Prezydenta byłej Rzeczypospolitej Polskiej o inspekcji pracy z dnia 14 lipca 1927 r. oraz innego polskiego ustawodawstwa o ochronie pracy poruczone były polskim okręgowym inspektorom pracy oraz komisjom specjalnym przy byłych województwach.

§ 3

(1) Wydział Pracy przy Urzędzie Generalnego Gubernatora wykonuje jako najwyższa instancja nadzoru przemysłowego wszystkie zadania i uprawnienia z wyjątkiem prawa wydawania rozporządzeń, które według rozporządzenia Prezydenta byłej Rzeczypospolitej Polskiej o inspekcji pracy z dnia 14 lipca 1927 r. oraz innego polskiego ustawodawstwa o ochronie pracy należały do byłego polskiego ministerstwa pracy i opieki społecznej oraz do komisji specjalnej przy wspomnianym ministerstwie.

(2) Do Naczelnego Urzędnika Nadzoru Przemysłowego przy Wydziale Pracy w Urzędzie Generalnego Gubernatora dla okupowanych polskich obszarów należą zadania i uprawnienia, poruczone dotychczas według rozporządzenia Prezydenta byłej Rzeczypospolitej Polskiej o inspekcji pracy z dnia 14 lipca 1927 r. oraz innego polskiego ustawodawstwa o ochronie pracy głównemu inspektorowi pracy.

§ 4

Władze policyjne winny udzielać pomocy urzędowej władzom nadzoru przemysłowego oraz popierać je na żądanie pod każdym względem.

§ 5

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1940 r.

Krakau (Kraków), dnia 23 lutego 1940 r.

Generalny Gubernator
dla okupowanych polskich obszarów

Frank

Herausgeber: Der Chef des Amtes des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G. m. b. H., Krakau, Ulica Wielopole 1. — Das Verordnungsblatt erscheint nach Bedarf. Der Bezugspreis beträgt vierteljährlich für Teil I mit Teil II 14.40 Zloty (7.20 RM). Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet, und zwar der achtseitige Bogen zu 0.60 Zloty (0.30 RM). — Die Auslieferung erfolgt im Generalgouvernement durch das Verlagsamt der Abteilung für Volksaufklärung und Propaganda im Amt des Generalgouverneurs für die besetzten polnischen Gebiete, Krakau 20, Mickiewicz-Allee 30, im Deutschen Reich durch den Deutschen Rechtsverlag G. m. b. H., Berlin W. 35, Hildebrandstraße 8, Wien 1, Riemergasse 1, Leipzig C 1, Inselstraße 10. — Für die Auslegung der Verordnungen und Bekanntmachungen ist der deutsche Text maßgebend. — Zitierweise: Verordnungsblatt GGP. I bzw. II.